

der enten i folkeretlige eller traktatmæssige Bestemmelser maatte være noget til Hinder for, at danske Skibe, som for indtil $\frac{1}{3}$ ejes af Udlændinge, i Kriagsstilfælde kunne nyde neutrale Skibes Rettigheder. Saaledes have vi formuleret Forespørgslen, og den er bleven bevaret derhen, som sket er. Jeg mener, at der i saa Henseende maa være nogen, hvis Udtalelse maa være afgørende, og jeg mener, at naar Hans Majestæts Udenrigsministerium siger, at der ikke er noget i Vejen, er det en saadan Støtte for den Betragtning, som ogsaa jeg deler, at jeg ikke tager i Betænkning at stemme derfor.

Udtalelserne om Overflødigheden af at saa fremmed Kapital anbragt i de danske Skibe, har den højtærede Justitsminister jo allerede omtalt. Jeg tror ogsaa, at fordi man kan saa en Part i et Aktieselskab, derfor er det ingelunde overflødig, at der er en Mulighed for, at man ogsaa kan blive Andelshaber i Partrederi, thi jeg tror netop, at der kan blive Spørgsmaal om, at det er af personlig Interesse for en Reder eller Skipper, at en eller anden Mand i et fremmed Land kan ønske at entrere med ham, medens han ikke vil entrere med et eller andet Selskab, hvor der ikke er Spørgsmaal om det personlige Forhold, idet han netop har Tillid til denne Mand, hvorfor det er med ham alene, han vil entrere. Det kan han naa gennem Partrederi men ikke gennem Aktieselskabsformen. Saa siger vedkommende Mand, kan jeg ikke indtræde som Partreder, vil jeg ikke indtræde som Deltager i et Aktieselskab. Jeg tror derfor, at der er Mulighed for, at der netop ogsaa derigennem i videre Omfang kan aabnes Udgang for, at fremmed Kapital kan blive indført i danske Skibe. Jeg vil gøre opmærksom paa, at dette er ikke noget jeg har fundet paa efter at have gennemgaaet Forhandlingerne om dette Punkt i den franske Lovgivning i 1845, jeg blev tilfældig under Gennemgangen deraf opmærksom derpaa, og det slog mig da, at ganske den samme Betragtning gjordes gældende den Gang, gjordes gældende i Udvalget, altsaa før jeg antede, at det samme Hensyn havde gjort sig gældende under de nævnte Forhandlinger. Dette er, mener jeg, et Bevis paa, at der er noget i den Sætning, naar den saaledes efter Mennefsaldres Forløb kan gaa igen og motivere en tilsvarende Endring i et ganske andet Lands Lovgivning, uden at man der har haft nogen Anelse om Sætnings tidligere Eksistens. Jeg kan derfor kun sige, at jeg ikke har nogen Betænkning ved at gaa til Forslagets Bestemmelse. I øvrigt kan jeg henholde mig til den højtærede Justitsministers Ud-

talelse om, at der formentlig ikke er afgørende Grund til at modsætte sig denne Endring, som tvært imod vil kunne medføre et Gode for den danske Rederiforretning, og det vil jeg ikke have Ansvar for at have nægtet.

Formanden: Det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds har bedt om Ordet. Enden jeg giver ham det, gør jeg opmærksom paa, at vi maa være færdige med Dagsordenen i Dag enten i indværende Møde eller i et Aftenmøde. Ved at nævne det, tilføjer jeg naturligvis ikke at lægge Forhandlingen nogen Hindring i Vejen, jeg mener kun at burde gøre opmærksom paa, at hvis vi ikke blive færdig med Dagsordenen i dette Møde, maa vi have Aftenmøde, hvor nødig jeg end vil ulejlige de Herrer. Smidlertid, ere vi først over dette Punkt, tror jeg, at de øvrige Sager ville gaa forholdsvis hurtigt.

Det. Hansen: Jeg skal fatte mig ganske kort. Saa vel den højtærede Minister, som den ærede Ordfører sagde, at vi bleve ikke klogere ved at vente til næste Aar, og den højtærede Minister mente, at det vilde navnlig ikke have nogen Betydning, at vi saa, hvad Norge gjorde. Den højtærede Minister misforstod mig det, thi naturligvis tror jeg ikke, at Norge som krigsførende Magt spiller nogen større Rolle, end vi gør, men Norges Handelsflaade er i Forhold til Folketallet mere Gange større end vor, og som Folge deraf maa det antages, at Nordmændene forstaa sig bedre paa den Slags Sø- og Handelsforhold, og fordi de have de større Interesser, kunne de maaske gaa nærmere ind paa den Sag, end der har været Lejlighed til her for os. Jeg tror, at i den Henseende kan Norges Holdning have overmaade stor Betydning for os, og det var muligt, at vi ogsaa kunde blive klogere paa enkelte andre Punkter. Jeg tillader mig at sige, at naar vi gaa til en saa vigtig Afgørelse som denne, burde vi rigtig nok have Sagen anderledes oplyst baade med Hensyn til de folkeretlige og med Hensyn til de handelspolitiske Forhold. Det var ikke for meget at forlange, at den højtærede Udenrigsminister havde stoffet Oplysninger om, hvorledes Opfattelsen er af denne Sag navnlig i Tyskland og England, hvilket jo er af overvejende Betydning for os. Vi have jo Diplomater i Udlandet, vi høre som oftest ikke meget fra dem, men her er nu en Lejlighed, hvor det kunde være heldigt, om den danske Minister i London eller den danske Minister i Berlin kunde give os Oplysning om, hvorledes Opfattelserne ere i de ledende Krese i England og Tyskland. Det have vi